

[Landbrugsministeren.]

de lukkede Møder — det er noget, jeg selvfølgelig ikke vil blande mig ...

Formanden: Lad os saa lade de lukkede Møder ligge udenfor denne Debat.

Landbrugsministeren (Bording): Det skal jeg gøre, naturligvis bøjer jeg mig for Formanden. Jeg vil kun til Slutning sige, at jeg har i alt Fald ikke mærket til nogen Modvind mod Ekspropriationen ude paa Møderne, og jeg kan jo ikke tænke mig, at det ærede Medlem har mærket det paa sine Møder, som er lukkede.

Madsen-Mygdal: Den højtærede Landbrugsminister minder mig om, at jeg selv har foreslaaet Laanebevillinger til Udstykning efter Loven af 4. Oktober 1919. Ja, det bekræfter jo, at vi tidligere har haft en Landbrugsminister, som kunde bringe Ofre for at tilvejebringe Enstemmighed her i Tinget. Men derfor maa den højtærede Landbrugsminister ikke tro, at vi er rede til at gaa med til en Lovgivning, der nu og i al Fremtid stiller saa mægtige Beløb til Raadighed, som her er Tale om.

Saa siger den højtærede Landbrugsminister, at vi foreslaar selv Udstykning efter 4. Oktober-Loven. Hvis det er Takken for Imødekommenhed, saa kunde vi naturligvis ogsaa trække dette Forslag tilbage, men det ønsker vi ikke at gøre. Den højtærede Minister maa ikke overse, at der er den Forskel paa hans og vort Forslag, at vi stiller den jordsøgende Ungdom frit; de kan selv vælge, vi er ikke bange for at tage det Valg. Men til Trods for, at det er saadan en herlig Udstykningsform, tør den højtærede Minister og hans Parti ikke tage Valget, de unge skal tvinges, den Jord maa kun gives bort paa den bestemte Maade. Vi siger: Lad de unge vælge. Hvis de vælger Ministerens Form, vel, saa bøjer vi os, skønt vi ikke tror paa det. Men vi mener, vi tør overlade det til de unge. Det er i Virkeligheden Forskellen, at den højtærede Minister ikke tør lade de unge selv vælge, det holdes der fast paa, og det er Aarsagen til, at der ikke kommer noget Resultat ud af det. Hvis derfor den højtærede Minister beklager sig — og det kan han have megen Grund til —, saa maa han finde Aarsagen hos sig selv.

Ulrich: Det glæder mig at høre det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Udtalelser om hele Partiet Venstres Syn paa Loven af 4. Oktober 1919. Jeg tillader mig at

gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Partiet Venstre ikke maa være forbavset over, at vi fra vor Side udtaler vor Glæde over dette. Thi i 1926, da den nuværende Landbrugsminister fremsatte et Forslag om Revision af 4. Oktober-Loven, udelod han Revisionsbestemmelsen, og da havde Partiet Venstre ikke det ringeste at indvende imod, at denne Revisionsbestemmelse bortfaldt. Jeg tillod mig den Gang som Ordfører for de Konservative at udtale vor Forbavelse over, at Partiet Venstre saadan uden videre tillod, at Revisionsbestemmelsen bortfaldt, og Venstres daværende Ordfører, nu desværre afdøde Stengaard-Kirkegaard, sagde, meget opbragt over, at jeg havde gjort opmærksom paa dette Forhold, at den Lov var jo prøvet, nu var Loven god nok. Med andre Ord, nu havde det ikke mere Interesse for Venstre. Derfor udtalte jeg min Glæde over, at Partiet Venstre nu har faaet et andet Syn paa den Sag. Det Syn deler vi fuldt og helt.

Og saa vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at dersom han mener, at vi ikke kan læse Venstres Lovforslag, tager han ganske fejl. Jo, vi kunde udmærket godt læse; alle Medlemmer af dette høje Ting, undtagen Venstre, var enige om, at enten indeholdt Venstres Forslag 10 Mill. Kr. mere, end de vilde være ved, eller ogsaa aabnede denne Lov kun Adgang til Udstykning af offentlig Jord og ikke af privat indkøbt Jord.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg er godt klar over, at naar der skal opnaas et Resultat mellem to Parter, maa der bringes Ofre. Det er netop ogsaa derfor, vi har stillet det Ændringsforslag, som gaar ud paa at ophæve Ekspropriationsbestemmelsen og Kommuneudstykningsform. Det er de Ofre, der er bragt fra vor Side for at opnaa et Resultat til Gavn for Udstykningen. Naar det ærede Medlem saa fortsætter med at sige, at det, der gør, at man ikke kan komme til et Resultat, er, at vi ikke vil stille de unge frit og lade dem vælge mellem Selveje og det, det ærede Medlem kalder Fæste, saa er det jo ikke rigtigt. I vort Forslag indeholdes der saadanne Bestemmelser, at de unge kan vælge, om de vil have det som Fæste — efter det ærede Medlems Opfattelse — eller som Selveje, og jeg tør nok sige, at ingen Sinde i de 10—11 Aar har der været større Lighed ved Starten mellem disse to Former end for Øjeblikket, fordi ingen Sinde har Ligheden mellem Jordværdien og Købesummen været større, end den er i Øjeblikket.